

această asigurare o condiție de expresie pentru orice aranjament și sărură să i se dea o formă clară de convenție.

Acest punct poate produce dilexitatea cristică în decursul negocierilor. Chiar dacă am presupune, că guvernul din Petersburg nu avea astăzi intenții asupra Heratului, este foarte îndoios, dacă va fi dispusă să se lege pentru toate casurile viitoare, dica în Petersburg se va crede compatibil cu demnitatea Rusiei de a da o asemenea formă. Să ne aducem numai aminte, ce dificultăți au fost la Congresul din Berlin de la 1878 de a face pe imputernicitul Rușilor să promită ca Batum să nu fie lăsat port de resboiu. În cele din urmă trebuie să se mulțumească de a trece în tratat o declarație a Tarului zicând: că are de gând să facă din Batum un port liber menit numai comerțului. Si pe atunci Germania era în stare să facă o presiune mai mare asupra Rusiei, decât poate face astăzi Anglia. Deci temerea este destul de justificată, că după ce s-a cam aplimat cestiușa Pendjehului, cestiușa Heratului s-ar putea ivi sub o nouă formă, complicând din nou situația.

Prințul Al. Karagheorghevici.

La 21 c. 7 ore dimineața a murit în Timișoara (Bauat) prințul Alexandru Karagheorghevici în etate de 79 ani. Viața acestui prinț, plină de viciștiuni, formează o parte din istoria modernă a Serbiei.—Alexandru Karagheorghevici, fost prinț al Serbiei, fiul lui George Petrovici, numit George cel Negru (turcă: Kara-George), care din păstor a ajuns să fie liberatorul Serbiei de domnia turcească, purtând un rabsboiu de 13 ani contra lor, pînă ce la 1817 a fost omorât de oameni puși—se zice,—de rivalul său Miloș Obrenovici. De aci ură fiul său Alexandru contra lui Miloș, care devine apoi prinț al Serbiei—odușmânie, care ca resbunare de sânge era îndreptată contra înregelui familie Obrenovici. El și ascunse ură și primi chiar să fie adjutanțul lui Miloș, care vrea să împăcească. După resturnarea prințului Milana în 1842 Alexandru Karagheorghevici fu aleș de prinț și confirmat de Poartă. În rescoală ungurească din 1848-49 Alexandru a trimese Austriei un ajutor de 10,000 oameni contra Ungurilor. Însă partida națională rusofilă era împotriva lui; în urma unei conspirații el condamnă la moarte său la ocază pe mai mulți senatori, la 1857; dar opozitia creștea tot mai mult. Scupștina ei detronă la 1858 și Alexandru fugi în Austria. În locul său ales iarăși bătrânul Miloș. Această urmă pe tron prințul Mihail Obrenovici, care căzu săsănat în grădina Topciner. Guvernul sărbătoare pe Alexandru de autor intelectual al crimei și se ceru extrădarea lui. Guvernul unguresc refuză cerearea, dar priorul lui judecat, condamnat, apoi iarăși achitat de tribunalele ungurești. În înțimp din urmă să vorbit de conspirații, întreprinse de fiul lui Alexandru contra dinastiei Obrenovici.

«FOIȚA ROMANIEI LIBERE»

— 25 Aprilie —

MONOSILABA a.

PRIMELE PAGINI DIN

MAGNUM ETYMOLOGICUM ROMANIAE

DE

B. P. HASDEU

12. A; préposition servant à exprimer certains rapports de position. În limba literară modernă această prepoziție s'a înlocuit aproape preluind den în sinonimul l-a; se păstrează însă mai cu stăruiu în graful poporan, și mai ales în vechile texture. Funcțiunea ei fundamentală este de a exprime poziționele exterioară, fie materială sau morală, pe când «in» servește a indica o poziție interioară. Distincția între a și «in» lesne se observă chiar în privința noțiunilor immateriale, de ex.: «fea aminte» nu e tot una cu «bagău în minte».

Toate întrebuițările acestei prepoziții, care foarte rar își asociază pe de, pre, cu etc., se pot clasifica în cele relative la: 1°. om; 2°. timp; 3°. loc.

10. In legătura cu om.

Prin acest sens, a corespunde latinalui ad in: «ad manum habere»;

Finanțele Angliei.

Ministrul de finanțe englez evalua cheltuielile la 88,872,000 lire sterline, la care trebuie adăugat creditul de 11,000,000 lire, votat nu de mult și 200,000 lire credite suplimentare. Totalul cheltuielilor este deci de 100,072,000 lire sterline sau 2,501,800,000 franci. Veniturile sunt prevăzute la 85,140,000 lire adică 2,128,500,000 franci. Prin urmare deficitul este de 14,932,000 lire sau 373,300,000 franci.

DECREE

Său confirmat primari și ajutoare:

D. Savu Furtiche primar la comuna urbană Filipescu din județul Prahova, și d. Stoica lohescu ajutor.

D. Iulie Racovitză la comuna urbană Bacău, în locul d-lui doctor Cost. Prodan, demisionat.

D. medic-veterinar Iuliu Catescu se permute după său, ca cerere, de la despărțirea VII, în aceeași calitate la d-spărțirea XVI din zona preventivă.

Sunt numiți în administrația centrală a ministerului de finanțe:

D. Vasile Taban, verificator clasa I la casieria centrală, în funcțiunea de țitor de registru în direcția contabilității generale, în locul d-lui G. Atanasescu, trecut în alta funcție.

D. Alexandru Nitescu, verificator clasa II în direcția contabilității generale, în funcțiunea de verificator clasa I la casieria centrală, în locul d-nui Vasile Taban.

D. M. Bădescu, copist, în funcțiunea de verificator clasa II în direcția contabilității generale, în locul d-lui Al. Nitescu.

D. M. Iancu Harnagea, fost verificator clasa I se numește în aceeași calitate la casieria județului Bacău, în locul d-lui G. Niculescu, demisionat.

D. G. D. Atanasescu, actual țitor de registru în direcția contabilității generale, este numit în funcțiunea de casier general al județului Neamț, în locul d-lui Al. Crivăț.

D. E. G. Peride, actual prefect al județului Ialomița, se numește în funcțiunea de inspector general al caselor de credit agricol din țară.

Pe ziua de 1 Aprilie 1885 s'a înființat încă două companii la regimentul 1 geniu cu ofițeri, cadre și material ca și cele-alte compa-

Tot pe aceeași dată s'a înființat încă două companii de asediu la regimentul 2 artillerie cu ofițeri, cadre și material.

Sunt numiți profesori cu titlu definitiv la catedrele ce actualmente ocupă în mod provizoriu la școala comercială din București:

D. Florian Crasna la catedra de limbă română.

D. I. P. Licherdopol la catedra de științele fizico-chimice.

D. M. Protopopescu Pache la catedra de drept comercial, administrativ și constituțional.

D. doctor Paul Petruș la catedra de higiene.

D. Alb. Ch. Léautey s'a numit profesor cu titlu definitiv la catedra de limbă franceză de la școala comercială din București, ce actualmente ocupă în mod provizoriu.

D. C. D. Pilidi, inginer ordinar clasa I de la 2 Iunie 1881, s'a înaintat la gradul de inginer-sf classa II.

IMPRESII IN ZIG-ZAG

București-Giurgiu-Ostrov-Călărași.

(Urmare)

Eram vr'o trei care observam multă cioplă cu tesla a ofițerului Bulgar, și ne întrebam cu ingrijire dacă și densul era facut „după chipul și asemănarea Domnului!”

) A se vedea numărul trecut.

«ad miserationem inducere», «ad certum repertire», «ad subtile examinare», «ad voluntatem», «ad arbitrium» etc. Marian, Bucovina, II, 297:

Decăt în țară străină
Cu colac de grâu a țău,
E mai bine a satul teu
Cu colac de măslini red...

Docum. transilv. 1627 (A.I.R. I, 9): «cându mi-e adus (zapisle), n'au avut ce prinde a mănu, că au fostu stricatu-se de tot de n'am avutu ce prinde a mănu, așa să știu...»

Viața S-tei Maria Egipiteană din sec. XVII (Cod. Miscellan. m-4 Bis. St. Nicolae din Brașov) p. 392: «cum veri săpa să faci groapă, neavându nemic a mănu?...»

Moxa, 1620, p. 392: «și celuia ce ave pâne de sătu, se apucă de a mănu și se sătu a lui, iară sătuul rămase flamându...»

Mat multe exemple, v. la cîvintul A-mâna.

Varlam 1643, I, 152: «să sculă și incă și patul său rădică'l să luă a umărul de lă duse, cum n'are hi lostu nice dănoară bolnavu...»

Nic. Costin. Cron. 89: «zicea Nicolai-vodă că nici un lulos dintr'acele pără nu aduc după sine țară, ce mare scădere și stricacune, și a ochiu luată la Impărătie țara...»

Ibid. 99: «...acum Hanul având a ochiu pre Nicolai-vodă, aflată vreme acel Daul Ismail Aga prin mijlocul Hanului, fiindu Capi-Chihăe, de a ușos domnișoară lui Dumitrașco-vodă...»

v. Ochiu.

Predică 1619 (Cuv. d. bătr. II, 120): bine socotii și loați a-mente ce grătie Domnedzeu...»

Forma nasului ne interesa cu deosebire, și discutam dacă l-a avut dintru început, de la părinti, sau 'și-l a cumpărat în urmă de când cu emanciparea Bulgariei.

El însă pare că nici nu ne vede; era cufundat în privirea țărilor; numai din când în când aducea că o jumătate de uitătură spre noi, care rezăva: «așa și țara mea nu se mai sfărșește?». În în adevăr încrezut și noi să credem că malurile Dunării se întindeau ca sacăzul, numai în ciuda noastră, așa de cotite și întortochiate apărău, pe măsură ce înaintam mai mult.

Nu știu cum facurăm, că vorba alunecă spre resboiu viitor. Atât a trebuit, și d-o dată un resort întoarse cu fața la noi pe voinicul prințul Alexandru.

— Reu și facut călăuă'li Dobrogea, articula Bulgaria, apropindu-se incel de noi.

Si de aci să te ţii; numai putură termina aproape două ceasuri. Era în adevăr o tortură să auziacea vorbere colțorată și bolovăoasă, trecând în revistă toate cheștiunile internaționale ce sunt la ordinea zilei, cu acea năvăsite și lipsă de pătrundere pe care o au copiii în primii lor ani.

Că să auzi la Bulgaria meu? Ne spunea de prințul Bismarck și de mintea lui cea mare; înțepă cam pe departe pe Gladstone în privința situației incurcate ce are Anglia acum; ne vorbea cu căldură de mărirea și pulearea Rusiei. Aci buzele și tremură de placere, ochii și se inflăcăraseră și după cum o luase, aproape mă venea să crez că Rusia o să realizeze în anul 1885 scrisele și ursita Agatanghelul.

Că pentru Dobrogea, la care revedea necontent, și din care făcea aproape singurul germane al conflictului european ce ne amenință, Bulgaria se număra că nu ne zicea: «luati-vă nădejdea!»

Si vrînd si ne arate că e în curent cu ce se face și se proiecteză pe la noi, incăpă să laude înțelepicuția guvernului nostru.

— Bine face că păstrează banii prodului de pește Dunăre și ai portului Kiustenge. Cine scie la ce-orsă prință bine; în Dobrogea chețuiala ar fi zadănică, pentru că în curând..

N-am mai ascultat, știu ce era să spună. Am plecat de lângă dânsul și m-am urcat pe copertă, unde voiam să respire mai liber. Eram în preajma Silistrei; peste puțin vîzul în depărtare și înălțimea Arab Tabiei. Atunci mi perdi din minte și figura tătarască a Bulgaria, și stupiditatea ce credeam că s'ascunde în dosul ochilor lui mic și aproape închișă; vorbele ce pronunțase cu căteva minute în urmă nu mă se mai păreau așa de idiote cum le credeam la început. Ele dău pe față preocuparea continuă ce înțâmplată multe vecinilor, preocupare ce nu-lă părăsesc nicidcum, și când tratatul de la Berlin lasă frontieră Dobrogei nesigură, prin nedominarea cheștiunii Arab-Tabiei.

Se inserase deplin. Globul mare, rotund și roșioscă la lună eșea incet de peste apă, și lumina primele urme din pămîntul Dobrogei.

Textual!....

Si alii, mai inflăcărăți, adăgoau cam așa:

Ostrovul era aproape. M'am coborât să-mi ia lucrurile; voi am să măsor încă o dată că apodul în care fusese turnată figura ofițerului dar nu l'ammă găsit; prietenii mi spuseră că la Silistra și l'uase remas bun, cu un suris cuceritor pe buzele-i groase și refeante.

Si pe când ne apropiam de Ostrov nu mi puteam săptăni gândul d' se întoarcă cu opt ani în urmă; mi reînveanță acum în minte sentimentele ce ne cuprinseră pe tot când, în urma stipulațiunilor de la Berlin, ni se răpi, — sub masca retrocedării, — copilul meu de mult se întorse la sănătatea Basarabiei și ne dețe în schimb bucată de pămînt transdunăreană pe care acum era să pun piciorul.

Pe atunci, amorul propriu al Romanilor se revoltă, demnitatea națională rănită protestă cu indignare, iubirea maternă răscoli adânc înimă României.

«Pe stâncă unde Ovidiu, și-a plâns restrîștele sale, în acel loc unde a uscat cu lacrimi pânea exilului, acolo de unde așa ești susținutul poetului, consacrata eternă în Tristele sale, să sperăm că un monument mare va spune viitorinei date când această bucată de pămînt a reîntrat în posesiunea deparțașilor strănești ai poetului Romel, coloniști iluștri al Cetăței Este.

Ce să facă săngelul? Te dă de gol și pace! Parcă Alexandru, unul din cei cu cap din ai noștri, n'a atins acea coardă în piesa Ovidiu! Parcă n'a pus în gura bietului exilat proorocii despre un stat constituțional la Dunăre, și nu era căt' p'aci să prevăză pe d. Radu Mihaiu ca prefect de poliție în Roma de pe malul Dâmboviței!

Si cu toate astea Bulgarul își spune, cu tonul lui liniștit și neindupăcat: «De geaba podul, de geaba portul, ține mai bine paralele în buzunar.

Poate că el e cel mai cu minte.....

(Va urma) Sphinx

DIN JUDEȚE

«Gazeta de Bacău» aduce vestea că consiliul comună din Bacău a ales primar în locul d-lui dr. Prodan, demisionat, pe d. farmacist Elie Racovitză, consilier județean, comisar la creștidul agricol.

Duminică seara a fost în Bacău o seră de muzicală, precedată de o conferință și urmată de dans, în sala primăriei. Produsul serării este destinat înființării unei biblioteci în orașul Bacău.

Potem spune, zice „Gazeta de Bacău”, că serata a reușit complet. S'a executat, cu pino, cu vocea și cu vioara, în total 14 piese.

Inaintea de a se începe concertul, d-na Natalia Dimitriu Dinga, membră a societății oamenilor cari scu cete, a rostit conferință sa, asupra artei epistolare. Auditorul a apreciat atât valoarea lucrării d-nei Dimitriu, cat și esprimarea corectă și placută a sa, prin repetiție

